

Հովհաննես Թումանյան

Բզեզի դպրոցը

Վարպետ Բրզեզն ամռան մի օր
Դըպրոց բացեց մեծ ծառի տակ
Ու հավաքեց թիթեռ, ճանճ, բոռ,
Մըժեղ, սըրջյուն, սըլակ, սոժակ...

Գիտե՞ք, ասավ, իմ փոքրիկներ,
Պիտի սովրեք, սովրեք անվերջ,
Որ իմանաք ինչ է ձեզ պետք,
Ինչ կա ձեր շուրջն ու կյանքի մեջ:

Պիտի սովրեք, սովրեք էնքան,

Մինչև դառնաք ինձ պես վարպետ:
Դե նըստեցեք հիմի հանդարտ,
Ինչ որ կասեմ՝ կըրկներ ինձ հետ:

Ա. Անթառամ, Բ. Բարձմենակ.

Գ. Գաղտիկուտ, Դ. Դըղում...

Է՛յ, դու մորե՛խ, դեսն ականջ դիր,
Ի՞նչ ես էդտեղ կըտըրտում:

Ե. Երիցուկ, Ջ. Ջանազան,
Է. Էշխրրտուկ, Ը. Ընկուզ...
Մի՛ աղմրկեք, հանաք հո չի՞.

Թիթեն՛ո, հանգի՛ստ, մոծակ, սո՛ւս:

Մի՛ խատնրվեք, չեմ սիրում ես
Էդպես աղմուկ, աղաղակ:
Թ. Թըրթընջուկ, Ժ. Ժախ ու բոխ,
Ի. Իշատվույտ, Լ. Լեղակ:

Խ. Խընձորուկ, Ծ. Ծիրան,
Ա. Արոտթուկ, Զ. Զաղարջ...
— Տե՛ս, վարժապետ, Էս մըլակին,
Ինձ ասում է՝ սարի արջ:

Ա՛յ տղա, Է՛յ, չեմ հայհոյիլ:

Տըզզան հիմար անասուն...
Ձ. Ձըմերուկ, Դ. Դանձլամեր,
Ճ. Ճարճատուկ, Մ. Մասուր:

Դու, Է՛յ ծըղրիդ, ո՞նց ես նըստել.
Գըլուխդ ետ, մեջքըդ դուրս:

Յ. Յունապի, Ն. Նունուֆար,
Շ. Շագանակ, Ռ. Ռղկույզ:

Վա՛յ, Էս ինչե՛ր կան՝ դասերում.
Ռղկույզը ես շատ եմ սիրում...
Իսկ ես կաղամբ կուտե՛մ, կուտե՛մ...

Իսկ ես՝ ծիրան... իսկ ես՝ կոտեն...

Ձեզ չեն հարցնում՝ ի՞նչ կուտեք դուք

Քրնաթաթախ՝ առտեհան:

Չ. Չինարի, Պ. Պատատուկ

Ջ. Ջրրկոտեն, Ռ. Ռեհան:

Ս. Սերկևիլ, Վ. Վարդենի,

Տ. Տերեփուկ, Յ. Յաթի...

Ո՛ւհ, մարդ քարից պիտի լինի,

Ձեր մեջ գրլուխ կրճաթի:

Փ. Փրփրրուկ. Բ. Բարաստիս,

Օ. Օֆ, պրծանք վերջապես...

Դե գնացեք, վաղը կգաք

Անգիր արած ջրի պես:

Ու հավաքած թիթեռ, ճանճ, բոռ,

Մըժեղ, մըրջյուն, մըլակ, մոծակ,

Վարպետ Բրզեզն՝ ամառն էսպես

Դաս էր տալիս մի ծառի տակ:

1911